

๑๕

โอกาสดีที่พบเนื้อหาบุญ

ด้วยการถวายพัชนี และด้วยการตั้งจิตไว้ชอบ ผู้นี้จัก
ไม่ไปสุวินิบาตตลอดแสนกัป ใน ๖๐,๐๐๐ กัป จะได้เป็น
พระเจ้าจักรพรรดิ ๑๖ ครั้ง ทรงเป็นผู้มีพละมาก พระนามว่า
พิชชมานะ คุณวิเศษเหล่านี้ คือ ปฏิสัมภिता ๔ วิโมกข์ ๘
และอภิญา ๖ เราทำให้แจ้งชัดแล้ว คำสอนของพระพุทธเจ้า
เราได้ทำเสร็จแล้ว

โอกาสที่พบเนื้อนาบุญ

๓๑๘

ชีวิตของสรรพสัตว์ทั้งหลาย ล้วนมีพื้นฐานของชีวิตที่เหมือนกัน เพราะต่างก็เป็นเพื่อนร่วมทุกข์ เกิด แก่ เจ็บ ตาย ด้วยกันหมดทั้งสิ้น ตั้งแต่วันแรกเกิดจนกระทั่งหลับตาลาโลก ทุกๆ ชีวิตล้วนมีความทุกข์เป็นพื้นฐาน เหมือนกับโลกนี้ที่มีความมืดเป็นพื้นฐาน แต่ที่เราเห็นแสงสว่างได้เพราะมีแสงสว่างจากดวงจันทร์ ดวงดาวและดวงอาทิตย์ หรือแสงไฟที่มนุษย์ประดิษฐ์ขึ้นมา

ในความเป็นจริงของชีวิต โลกภายในของเราก็มียแสงแห่งธรรม ที่เป็นความสว่างอยู่กลางกาย เป็นแสงที่สว่างกว่า พระอาทิตย์ยามเที่ยงวัน ความสว่างด้วยแสงธรรมนี้ จะทำให้ชีวิตของเราหลุดพ้นจากความทุกข์ที่เป็นพื้นฐานของชีวิตได้ กระทั่งได้พบกับความสุขที่แท้จริง เมื่อเราทราบกันอย่างนี้ก็ให้ตระหนักถึงคุณค่าของการปฏิบัติธรรมกัน

มีวาระแห่งภาษิตที่ปรากฏอยู่ใน วิรูปนทายกเถราปทาน ว่า

“ด้วยการถวายพัดนี้ และด้วยการตั้งจิตไว้ชอบ ผู้นี้จักไม่ไปสู่วินิบาตตลอดแสนกัป ใน ๖๐,๐๐๐ กัป จะได้เป็นพระเจ้าจักรพรรดิ ๑๖ ครั้ง ทรงเป็นผู้มีพละมาก พระนามว่า พิชชมานะ คุณวิเศษเหล่านี้ คือ ปฏิสัมภिता ๔ วิโมกข์ ๘ และอภิญา ๖ เราทำให้แจ้งชัดแล้ว คำสอนของพระพุทธเจ้า เราได้ทำเสร็จแล้ว”

โอกาสที่พบเนื่อนานุญ

๓๑๕

นี่เป็นพุทธพยากรณ์ที่พระปฐมุตตรสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสไว้แก่อุบาสกท่านหนึ่ง เมื่อท่านได้บรรลุธรรมเป็นพระอรหันต์แล้ว ได้ย้อนอดีตระลึกชาติไปดูลว่า มีอะไรอยู่เบื้องหลังความสำเร็จ ในที่สุดก็พบว่า เคยสร้างบุญพิเศษไว้กับเนื่อนานุญ คือ พระสัมมาสัมพุทธเจ้า จึงเปล่งวาจาอันเป็นมหาปิตติออกมา ฉะนั้นการที่เรามีบุญได้เกิดเป็นพุทธศาสนิกชนนี้ นับเป็นความโชคตัวอย่างมหาศาล เพราะทำให้เรามีโอกาสสั่งสมบุญในบุญเขตอันเยี่ยม เช่นเดียวกับนักสร้างบารมีในกาลก่อน

บุญหลายๆ อย่างที่เรามักจะปรารถนาเหตุทำกันนั้น ไม่ว่าจะเป็นการสร้างถาวรวัตถุให้เป็นพุทธสถาน ล้วนสืบเนื่องมาจากปรารถนาที่จะบูชาพระรัตนตรัยด้วยอาามิสที่คิดว่าดีที่สุด ประณีตที่สุด ตั้งใจทำอย่างดี ด้วยใจที่เปี่ยมด้วยศรัทธา สิ่งทีบูชาบางครั้งอาจจะดูไม่สำคัญในสายตาของชาวโลกทั้งหลาย แต่เมื่อทำถูกเนื่อนานุญ กอปรกับใจที่มุ่งประโยชน์ใหญ่มีความปีติเลื่อมใส ก็เป็นทางมาแห่งมหาานิสงส์อันไม่มีประมาณ เป็นบุญใหญ่ติดตามตัวไปข้ามภพข้ามชาติ เหมือนกับชีวิตจริงที่พระเถระเจ้ารูปนี้ได้ประสบพบกับตัวของท่านเอง

*ในอดีตชาติ พระเถระได้บำเพ็ญบุญกุศลไว้ในศาสนา

โอกาสที่พบเพื่อนาบุญ

๓๒๐

ของพระชินเจ้า ผู้ประเสริฐพระองค์ก่อนๆ ท่านสั่งสมบุญตามแต่ วาระโอกาสจะอำนวย ได้ให้ท่าน รักษาศีล เจริญภาวนา สั่งสม บุญอันเป็นอุปนิสัยที่จะทำให้เข้าถึงธรรมได้ ในแต่ละภพแต่ละชาติท่านก็สร้างบุญได้ไม่เท่ากัน แต่ก็เพียรพยายามสั่งสม อุปนิสัยที่ทำให้ใกล้พระนิพพานมาตลอด บางชาติบุญส่งผลได้ เต็มที่ก็ไปบังเกิดในตระกูลที่ดี แต่บางชาติที่บุญในตัวพระองค์ ชีวิตก็ตกต่ำ บางชาติก็พลัดตกลงไปในอบายภูมิ มีชีวิตที่ทุกข์ทรมาน มีทุกข์มีสุขสลับกันไปอย่างนี้หลายภพหลายชาติ

จนกระทั่งมาถึงในสมัยของพระปทุมุตตรพุทธเจ้า บุญเก่าตามมาทัน ส่งผลให้มาบังเกิดในยุคที่พระสัทธิธรรมเจริญรุ่งเรืองมาก เหล่าเทวาททั้งหลายที่มีดวงบุญเต็มเปี่ยมต่างลงมาเกิดกันจำนวนมาก เพราะรู้ว่าเป็นยุคที่สันติสุขจะบังเกิดขึ้นในโลก ด้วยอำนาจแห่งพระสัทธิธรรมของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระเอระรูปนี้ก็เช่นกัน ท่านได้มาบังเกิดในตระกูลหนึ่ง เป็นที่เคารพเกรงอกเกรงใจของพองชนทั้งหลาย ท่านเติบโตขึ้นมาท่ามกลางความอบอุ่นของครอบครัว และเหล่าญาติมิตรบริวารที่มีฐานะความเป็นอยู่ที่ดี

ในสมัยที่เป็นเด็ก ท่านชุกชนไปตามประสา แต่ก็เป็นเรื่องที่น่าแปลกว่า ผู้มีบุญบารมีเต็มเปี่ยมนี้ แม้จะเป็นเพียงเด็กทารกก็ตาม บุญในตัวจะคอยดักเตือน ไม่ให้ไปทำผิดพลาด จะ

โอกาสที่พบเพื่อนบุญ

๓๒๑

สอนตนเองได้ ตักเตือนตนได้ตลอดเวลา เมื่อถึงวัยอันสมควร
มารดาบิดาก็มอบสมบัติให้สืบทอด ในสมัยนั้น ท่านมีหน้าที่การงาน
ที่จะต้องรับผิดชอบ ทำงานไปตามหน้าที่ของตน

ด้วยบุญเก่าในตัวของท่าน ทำให้ท่านมีโอกาสได้ฟัง
พระธรรมเทศนาจากพระบรมศาสดา มีความเข้าใจในเรื่องความ
เป็นจริงของชีวิตว่า ชีวิตนี้มีสภาพไม่เที่ยง เต็มไปด้วยทุกข์
และไม่ใช่ว่าตนที่แท้จริงที่จะพึงพึงได้ ท่านได้เห็นไปตามความ
เป็นจริงตามพระดำรัสของพระบรมศาสดา

ท่านก็คิดว่า การที่เราจะใช้ชีวิตอยู่ไปวันๆ โดยไม่ได้
สร้างบารมีให้เกิดประโยชน์แก่ตนและผู้อื่น นับเป็นข้อผิดพลาด
อย่างใหญ่หลวง เราควรที่จะเอาบุญอย่างเต็มที่ และคิดต่อไปอีกว่า
บุญทั้งหลายที่เป็นเบื้องต้น คือ ทาน ศีล ภavana เป็นสิ่งที่เราทำ
ไม่ขาดอยู่แล้ว แต่เราจะสร้างบุญพิเศษอะไรดี เพื่อถวายเป็น
พุทธบูชาแด่พระสัมมาสัมพุทธเจ้า ผู้เป็นเพื่อนบุญอันเลิศ
นึกไปก็มองไปเห็นแสงแดดที่แผดเผาอยู่ในเวลานั้น ทำให้คิดว่า
เราควรที่จะสร้างพัดถวายพระพุทธรองค์ไว้พัดบรรเทาความร้อน

เมื่อตกลงใจอย่างนี้ ท่านรีบจัดทำพัดทันที อยากให้
สังเกตตรงนี้ให้ดีว่า สำหรับนักสร้างบารมีนั้น เมื่อตัดสินใจจะ
สร้างบุญใหญ่ ท่านเหล่านั้นจะคิดแสวงหาบุญเอาเอง และตั้งใจ
ทำสิ่งที่ดีที่สุด เพื่อบูชาบุคคลผู้เลิศที่สุด เหมือนกุลบุตรท่านนี้

โอกาสที่พบเพื่อนบุญ

๓๒๒

ได้สร้างพัดขึ้น แต่วัสดุที่ใช้ ไม่ใช่วัสดุธรรมดา เอาของที่มีค่าที่สุด ในสมัยนั้นมาทำ ได้แก่ ทอง เงิน แก้วมุกดา และแก้วมณี ทำอย่างละเอียดประณีตสวยงามมาก เมื่อเสร็จบริบูรณ์แล้ว ก็ได้น้อมเข้าไปถวายแด่พระปทุมุตตรพุทธเจ้า พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงรับพัดอันวิจิตรของอุบาสก ทอดพระเนตรเห็นกุศลเจตนาและมหาสมบัติใหญ่ที่จะบังเกิดขึ้นกับอุบาสกจึงตรัสพยากรณ์ว่า

“ด้วยอานุภาพที่กุลบุตรผู้มีศรัทธาได้สร้างพัดวิชฌณวิจิตร น้อมถวายเราตถาคตเป็นพุทธบูชา นี้ นับตั้งแต่พชาตินี้เป็นต้นไป ตลอดแสนกัป กุลบุตรนี้จักไม่ไปสู่อบาย”

เมื่อได้ฟังดังนั้น ท่านยังบังเกิดมหาปีติอันไม่มีประมาณ และระลึกถึงบุญนี้ทุกลมหายใจเข้าออก แม้จะมีภารกิจการทำงานที่จะต้องทำก็ไม่เคยลืมภาพของการถวายมหาทานบารมีในครั้งนั้น ทำให้ดวงบุญในตัวใหญ่โตขึ้นเรื่อยๆ

ครั้งละจากโลกนี้ไป ท่านได้เข้าถึงสุคติโลกสวรรค์ ท่องเที่ยวอยู่ในเทวโลกและมนุษย์โลก เสวยสมบัติในสองภूमินีอย่างยาวนาน สมดังพุทธพยากรณ์ทุกประการ จนมาถึงในสมัยของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าของเรา เมื่อพระพุทธรองค์เสด็จอุบัติขึ้นแล้ว ท่านได้มาบังเกิดในเรือนมีตระกูลแห่งหนึ่ง มีมหาสมบัติที่เป็นโลกียทรัพย์เพียบพร้อมบริบูรณ์ และเป็นผู้ที่มีศรัทธาในพระพุทธร-

โอกาสที่พบเพื่อนานบุญ

๓๒๓

ศาสนา แต่ท่านก็ไม่ได้ติดในสมบัติเหล่านั้น กลับใช้สมบัติเหล่านั้นสร้างบารมี นำออกบิณฑบาตทาน สร้างบุญอย่างเต็มที่ บุญเก่าในตัวก็คอยตกเตือน ทำให้เห็นโทษในการอยู่ครองเรือน และมองเห็นอานิสงส์ของการออกบวช ในที่สุด ท่านตัดสินใจออกบวช สละความสุขสบายทางโลก เข้าสู่ร่มผ้ากาสาวพัสตร์

เมื่อบวชแล้ว ท่านตั้งใจประพฤติปฏิบัติธรรม กระทั่งบุญในตัวเต็มเปี่ยม ก็ได้บรรลุพระอรหัตตผล ครั้นบรรลุธรรมแล้ว ท่านได้ย้อนดูอดีต เห็นการสร้างบารมีของตน ก็บังเกิดความปิติว่า อานิสงส์ของการบูชาบุคคลที่ควรบูชา มีอานิสงส์ไม่มีประมาณจริงๆ ทำให้ได้บรรลุโลกุตตรสมบัติอันยอดเยี่ยม

เราจะเห็นว่า ผู้ที่มีโอกาสได้พบเจอเพื่อนานบุญ นับเป็นความโชคดีอย่างมหาศาล แม้เราจะเดินไปพบมหาสมบัติกองโตเท่าภูเขา ยังไม่มีคุณค่าเท่ากับพบเพื่อนานบุญที่ดีเลิศ เพราะหากเราได้ทำบุญถูกเพื่อนานบุญนั้นเท่ากับว่าเราได้สมบัติใหญ่ทั้งหมดทั้งที่เป็นโลกุตตรสมบัติและโลกียสมบัติไปนับภพนับชาติไม่ถ้วน กระทั่งได้บรรลุนิพพานสมบัติ

ดังนั้น ทุกท่านต้องหาโอกาสทำบุญใหญ่กับเพื่อนานบุญ ชีวิตของเราก็ได้เข้าถึงบรมสุขที่แท้จริง สมบูรณ์ทั้งโลกียสมบัติและโลกุตตรสมบัติ トラบกระทั่งวันถึงที่สุดแห่งธรรมกันทุกคน